

Landet eller udenfor vort lille Land kunde forstaa denne Holtning af Regjeringen. Derfor man udenfor vort Land beskæftiger sig med dette Spørgsmaal, og dersom man saa ligesom det ærede Medlem forundrer sig over, at Regjeringen bliver, saa kan det jo kun hidrøre fra, at man ikke udenfor vort lille Land veed, at vor Forsatning ikke hjemler nogen parlamentarisk Regjering. Det vil være den naturlige og simple Forklaring af en saadan Forundring udenfor Landet, og jeg skal tilføie, at jeg naturligvis kun kan ønske, at ikke blot Regjeringens Handlinger, men ogsaa Repræsentationens Optræden altid maa bidrage til at give vort lille Land Agtelse udenfor. Det for det ærede Medlem saa Uforstaaelige, at jeg ikke har taget Anledning af det sidste Valg til at begjære af Hans Majestæt Kongen min Afsted, turde maasse let forklæres, naar man har hørt den Udtalelse, det ærede Medlem fremkom med, at Landet utvivlsomt havde tilkjendegivet Regjeringen, at det var det, at det var Folkets Ønske og Forlangende, at Regjeringen skulde indgive sin Demission. Det er nu som saa ofte, at man kun ser Folkets Repræsentation i Folkethinget. Det ærede Medlem fra Aalborg Amts 5te Valgfreds (B. Holm) gjorde sig skyldig i den samme Misforstaaelse; thi han erindrede ikke, at jeg vel ikke er Folkethingetsmand, men dog ogsaa er valgt af det danske Folk som Repræsentant. Det er en Misforstaaelse, som man saa ofte gjør sig skyldig i — det er en Feilhuskning naturligvis — at alene dette Thing repræsenterer det danske Folk. Sandheden er, at Landsthinget lige saa fuldt som dette Thing repræsenterer Folket; men deri ligger jo egentlig hele Grunden til Striden, til Ujovet. Det er Mangel paa Anerkjendelse fra dette Things Side af denne i Forsætningen hjemlede retlige Stilling for Landsthinget, som efter min Opfattelse volder hele Konflikten.

Taug: Det, der bevægede mig til at forlange Ordet, var en Bemærkning af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds (Taug). Det ærede Medlem talte navnlig om, at Venstremændene vare komne ind i Thinget ved en forværgt Fremstilling fra deres Side, og da den høitærede Formand saa stoppede ham, rettede han det derhen, at han kunde jo ikke sige det om alle Venstremænd, men det gjaldt ialtfald om de Steder, hvor han havde deltaget i Agitationen. Denne Herre har saaledes deltaget i Agitationen i min Kreds, rigtignok meget lidt, men det var ikke hans Skyld, for ved den første Forestilling, han gav, kaldt han igjennem, og saa maatte han bort igjen med det Samme. Han har altsaa beskylt min Valgfreds og derved ogsaa mig for, at jeg sidder her ifølge en vrang Fremstilling. En saadan Beskyldning retter han mod sine Rådskæller, fordi han har været saa uheldig at falde igjennem ved sin første Forestilling i en

Venstretreds! Det gif endog saa saa uheldigt, at Tilhørerne slet ikke vilde høre ham; de gif deres Vel, hvilket han naturligvis blev meget vred over, og det, at Valgerne ikke vilde høre ham, kalder han saa en forværgt Fremstilling! Saadan gif det ham paa dette Sted; hvorledes han har opsøgt sig i andre Kredse paa sin Agitationsreise, skal jeg ikke...

Formanden (Kraabbe): Det ærede Medlem vil tillade mig at indskyde den Bemærkning, at det Udtryk, som giver det ærede Medlem Anledning til at udtale sig saaledes overfor sin Rådskælle for Thisted Amts 2den Valgfreds (Taug) jo er paatalt af Formanden — hvad den ærede Taler ogsaa selv ansøgte — og ligesom der derfor ikke, tror jeg, er nogen sær Anledning for det ærede Medlem til at dvæle videre derved, saaledes vilde det overhovedet være meget ønskeligt, om vi kunde undgaa at faae den — efter Forholdene naturlige — skarpe Strid, som er sørt paa Valgtribunerne, herind i Thinget. Dette maatte jeg meget ønske, at ærede Medlemmer vilde tage Hensyn til.

Taug: Jeg skal selvfølgelig forlade dette. Der var saa en anden Bemærkning, som forekom mig helt underlig fra det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds (Taug), og hvorefter han maa være i Uoverensstemmelse med Høire. Han sagde saaledes, at det er ligegyldigt, om der i dette Thing er nogle Høiremænd flere eller færre; det gjør aldeles Intet til Sagen. Men Høire maa dog have haft en helt anden Mening om denne Ting, thi hvorfor skulde det ellers have haft 80 Mand fremme paa Valgtribunerne? Der stod der jo 70—80 Høiremænd. Det maatte dog være i den Mening, at det kunde være godt at faae Mjertallet i Folkethinget til at bestaa af Høiremænd. I saa Henseende er altsaa det ærede Medlem i fuld og hel Uoverensstemmelse med alle de Høiremænd, der kom frem paa Valgtribunerne. Dersom det ærede Medlem er af den Anskuelse, saa forstaaer jeg da heller ikke, hvorfor det ærede Medlem selv er kommet frem som Høiremænd, thi det kunde jo efter hans Opfattelse være ligegyldigt, om han sidder her eller ikke, og paa en Maade var det, efter hans egen Anskuelse, jo egentlig bedre, at der sad en Venstremænd herinde, for derved styrker man jo Ministeriet meget bedre. Denne Anskuelse se vi jo forøvrigt nu ogsaa begynde at komme frem i Ministeriet, at det styrkes bedre ved, at Thinget faar Venstremænd fremfor Høiremænd; derved bliver Stillingen meget klarere. — Det øvrige Raisonnement, det ærede Medlem fremkom med, skal jeg lade ligge, da det ikke vilde føre til Noget at optage en Diskussion derom.

Chr. Jensen: Naar den høitærede Confeilspræsident i Slutningen af sit Foredrag ud-